

גדעון ביאליסטוק:

„גם לגבר יש הזכות להיראות במיטבו!“

איש ציבור מוכר, כך נלחש לאחרונה מפה לאוזן, עבר ניתוח קוסמטי לסילוק השקיות תחת עיניו, בסודי סודות. השמועה, מטבע עסיסיותה, עשתה לה כנפיים. פניתי לד"ר גידעון ביאליסטוק, שביצע לאחרונה ניתוחים פלסטיים במין הגברי בישראל, ושוחחתי עמו בנושא הכל-כך רגיש עדיין בארץ.

● מהו אחוז הגברים מבין הפונים אליך לצורך ביצוע ניתוחים קוסמטיים?

האמת היא שאני מתעסק מזה שנים בכיצוע ניתוחים קוסמטיים. לאחרונה עלה אחוז הגברים מבין כלל הפונים. אני מעריך ש-25% מהפונים בשנה האחרונה הם גברים.

● מהו סוג הניתוח המבוקש ביותר בקרב האוכלוסייה הגברית?

בעיקר ניתוחי-אף. הבעיה היא להתאים לגבר את האף המתאים ביותר לתווי-פניו, גובהו ואישיותו. לנשים, למשל, יש האף האידיאלי — אף סולר. לגברים אין אף קלאסי. אני מתאים להם את האפים על פי מישקלם — שמנים או רזים — גובהם וכדומה. יותר מורכב לעבוד עימם, מכיוון שרבים מהם פוחדים מהדימוי של הומוסקסואלים.

● כלומר: רוב הפציינטים שלך מהמין הגברי עדיין מבצעים את הניתוח בחשאיות?

כן, וחבל! הרי גם לגבר יש הזכות להיראות במיטבו — אסתטי וסימפטי, ולהרגיש טוב עם עצמו. הרי הגברים עושים זאת בשבילכן, הנשים, כשם שאתן עושות את הניתוחים ודברים אחרים למעננו, הגברים.

● מהם ההבדלים בהתנהגותם של לקוחותיך משני המינים?

ראשית, הגברים נכנסים לקליניקה בהיסוס, מסתכלים ימינה, שמאלה, לכל הצדדים, מחשש פן ייתפסו על חם. הם מדברים כלחש. כל הגבר הגדול, המאצ'ו, נראה אצלי במירפאה מאוד קטן. לעומת זאת, אם רכשתי את אמונו של הגבר-הלקוח, הוא הולך עימי עד הסוף, תוך כדי שיתוף-פעולה ואמון מלאים. נשים מעדיפות לבצע סקר-שוקים לפני ההחלטה הסופית, לברוק היכן הניתוח זול יותר. גברים לא מתמקחים על המחיר, לא מחפשים יותר מדי. הם מפתחים מחשיפה מיותרת.

● איך ניתן להעלות את המודעות בקרב גברי ישראל לביורוגיה הפלסטית — שאין זו בושה?

יש לי רעיון לייצר יום אחד בשבוע במירפאה רק לגברים. כך שהם לא יחששו להיראות שם. כחדר-המתנה יהיו שיחות שיוורוד בוודאי את המתה, ייצרו אווירה „ביחד“. מובן, שיחות פתוחות עלי-כך באמצעי התיקשורת, ובעיקבות זה ברחוב, עשויות לתרום לשיפור המודעות והפתיחות לנושא, ולשחרר בכך גברים רבים מתחושות תיסכול ואינדיבידואליות.

אופירה נבון:

„שרון הוא קלף-מיקוח מרשים יותר ממני!“

טיסת „בריטיש-איירווייס“ עלתה, בשבוע שעבר, לכות-רות, בזכותה של ישראלית שאימה לרדת מהמטוס, אם לא תוערך בדיקה מקיפה ויסודית של הנוסעים. הנוסעת הישראלית דרשה זאת בעיקבות חשדות שעוררו בה כמה נוסעים.

נוסעת ישראלית נוספת באותה טיסה, שנוסעה נבדקה ממושכות, היתה אופירה נבון, רעיית נשיא-המדינה לשעבר.

● כיצד התגלגלת לטיסה המפורסמת?

נסעתי ללונדון, לרגל ירידה-היירות העולמי שהתרחש באולימפייה. היריד כלל 1000 ביתנים. השתתפו בו גם ארצות כגון סוריה, ברית-המועצות, תורכיה ואחרות. אני נסעתי לאירוע הזה עם להקת המחול שהקמתי באילת. זוהי להקה שקמה ביוזמתי לפני שלוש שנים, עוד כשהייתי רעיית נשיא-המדינה. הקמתי אותה, מכיוון שאילת רחוקה, כמו שאת יודעת, מכל ישוב, וזוהי עיר קטנה שקשה למוסדותיה להטיס אמנים מדי חג או מאורע. הרקדנים בלהקה הם מאילת והסביבה.

הלהקה התבקשה לייצג את ישראל בפסטיבל בריון, הפסטיבל היוקרתי ביותר לפולקלור בעולם, אולם מכיוון שראש-הממשלה שימעון פרס ביקש מהאזרחים למעט בנסיעות לחו"ל, לא נסענו לפסטיבל. זאת, אף-על-פי שהתבקשנו גם עליידי משרד-החוץ וגם עליידי משרד החינוך, לעשות זאת. ביריד בנובמבר, על כל פנים, אומרים שהיינו הצלחה מסחררת. ההופעה שלנו הסתיימה בלונדון, שגרר את הצופים לעבר הביתן הישראלי, וזאת היתה הצלחה כבירה. תשאלני את כל מי שנכח שם!

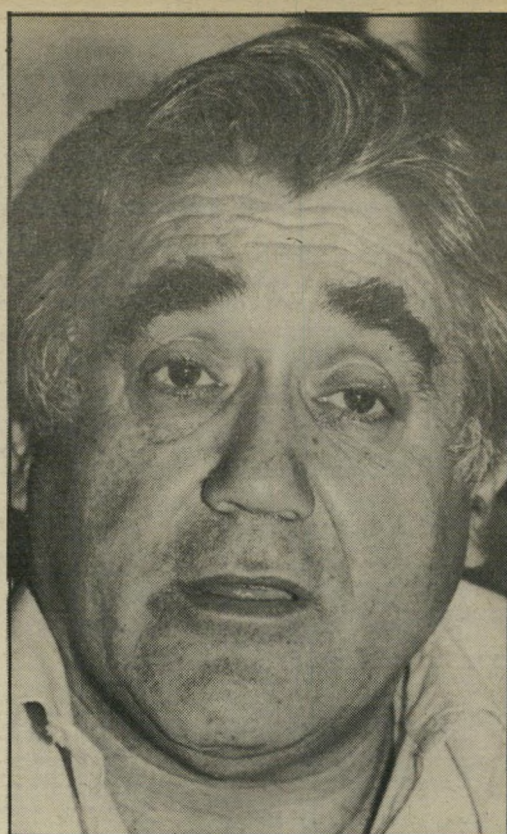
חבריה-הלהקה הגיעו ללונדון ישר מאילת, דרך חברה בריטית, ואילו אני, שהגעתי מניר-יוק, הייתי חייבת להשתמש בשרותיה של החברה היחידה שטיסותיה עברו באותו יום בלונדון. היתה זאת, במיקרה, חברת בריטיש-איירווייס.

● לא נראה לך, שכאשת-ישר ורעיית נשיא-המדינה לשעבר, ראוי שתטוסי בחברה הלאומית?

ראשית, השתמשתי בכרטיס קבוצתי — הזול ביותר שמצאתי. שנית, היו כאן אילוצי תאריכים. נוסף על כך, לא הייתי הישראלית היחידה:

● אבל מתוקף מעמדך ופירסומך, היית קלף-מיקוח חזק ביותר אילו היה המטוס נחטף, חלילה!

אף אחד לא אמר לי מעולם שעלי לטוס דווקא באל-על. יש גם שרים — ידוע לי! — שטסים בחברות זרות. אריק שרון, למשל, עשה זאת כמה פעמים, והוא ודאי קלף מיקוח מרשים יותר ממני. אני מעריפה לנסוע באל-על מטעמי פטריסטיים ומשתדלת לקיים זאת, אבל הפעם פשוט זה לא הסתדר.

יצחק ירון:

„ממתי ראשי-ערים צריכים לדאוג לגנבים?“

ראש-עיריית הרצליה, אלי לנדאו, נסע לתומו בעירו והבחין בפקחים של מסי-הכנסה שהעמידו בצד הכביש את מכוניות העובדים-ישראלים ותרז אחרי עברייני-מס. לנדאו לא אהב את התמונה, וטען שזוהי השפלה לאזרחים בתחום שיפוטו, ושיש דרכים אחרות להתמודד עם ההון השחור. פניתי לראש עירייה אחרת, יצחק ירון, ראש עיריית-גבעתיים. ירון התפרסם כלוחם ברב מאיר כהנא בתחום-שיפוטו. תהיתי אם גם הפעם ישנס מותניו וייצא למילחמה.

● מה דעתך על צעדו של לנדאו?

אני חושב שהדבר מדהים. אני לא רוצה לבקר את לנדאו אישית. אני מעדיף להתייחס לפרטים, כפי שקראתי אותם בעיתונות. נכון שיש עימות כלשהו בין ראשי השלטון המקומי ובין השלטונות. יש לנו תחושה שירינו קשורות במקצת, אבל מכאן — לעשות השלכות מרחיקות-לכת ולהגן על ההון השחור המתרוצץ בארץ? להיפך: עלינו, ראשי השלטון המקומי, לשתף פעולה ולעזור לתפוס את מעלי-המס. הרי מדובר בגנבים!

● אילו היית נתקף בתמונה דומה בתחום גיבעתיים, כיצד היית מגיב?

מה זאת אומרת — מה הייתי עושה? תפקידי, בין היתר, הוא לדאוג שאזרחי גיבעתיים ישלמו מסי-אמת. קודם-כל, שיהיו ישרים: אני צריך לדאוג לקשישים בעיר, לשרותי-הבריאות. ממתי אני צריך לדאוג לגנבים? האלף-בית שלי זה לחנך את האזרחים בתחום שיפוטו למלא את חובותיהם למדינה, לאזרחות טובה!

● ומה בדבר טענתו של לנדאו, שזו אינה הדרך לפיתרון הבעיה? שזוהי דרך משפילה, גם עבור אזרחים הגונים?

גם אותי עוצרים בכבישים לעיתים ומבקשים תעודת זהות, רישיונות וכדומה. כשבאים ממבקר-המדינה לעירייה ומבקשים מראש-העירייה שיפתח את התיקים ויוכיח שהכל אצלו כשורה — זה נעים? לא! אבל אלה הם החיים. מה לעשות?